

det kunne ministeren jo i hvert ikke sige at den ikke blev. Det samme gælder det dér med behandlingshyppigheden.

I øvrigt vil jeg da sige, at hvis ministeren ikke tror på foreningen, så har han jo haft dens brev siden den 2. marts, og vi har altså ikke set nogen reaktion hverken fra skatteministeren eller miljøministeren, hvor man har forsøgt at tilbagevise foreningens påstande. Nu har jeg så skriftligt spurgt om ministerens kommentarer til dem.

Og så vil jeg da også lige nævne det, der har stået i Husmandsforeningernes blad – jeg turde ikke tage Landsbladet, for så ville jeg nok blive beskyldt for et eller andet, men dette her er altså et radikalt blad, som står regeringen meget, meget nær. Og de skriver, at pesticidafgiften er totalt uden virkning, at pesticidafgiften kan skade miljøet, og at afgiften savner enhver form for saglig begrundelse. Det er Det Radikale Venstres talerør, kan man sige, der siger det, og det er jeg da egentlig glad for, for her dokumenterer deres konsulent, at en afgift kan være skadelig.

Og det kan den selvfølgelig, for hvis nu der f.eks. går sygdom i en rapsmark eller en hvedemark og man så på grund af afgiften og prisforhøjelsen ikke vil bekæmpe den, så går planterne jo ud. Der bliver ingen produktion, og det vil sige, at det kvælstof, som er i jorden, som hveden og rapsen skulle have brugt som næring, ryger lige ned i grundvandet som kvælstof. Og det er jo noget af det, vi vil til livs.

Jeg tror altså, at Det Radikale Venstre og deres husmandsblad har 100 pct. ret i, at sådan en afgift i mange, mange tilfælde kan være skadelig.

Men så vil jeg godt spørge – det er der ingen der har spurgt om – hvorfor bønderne i det hele tage bruger bekæmpelsesmidler. Det brugte man ikke, da jeg var dreng – og hr. Svend Auken var sådan halvældre.

Anden næstformand (Henning Grove):
Ministeren!

Aage Brusgaard (FP):
Ministeren, ja, undskyld!

Det er jo, fordi arbejdslønnen er steget så voldsomt, at det ikke kan betale sig at have folk til at gå og hakke roer i dag. Det kan simpelt hen ikke betale sig.

Det skyldes også, at da vi havde en statsminister, der hed Anker Jørgensen, hørte vi ham i TV-Avisen næsten hver aften, inden vi skulle ind i EF, tale om, at halvdelen af Jordens befolk-

ning sultede, og at vi skulle sætte produktionen op. Og det gjorde landmændene så.

Men fakta er jo, at hvis vi ikke havde haft disse bekæmpelsesmidler, så havde den energiafgrøde og den fødevarerafgrøde, vi kunne tage fra den danske muld, kun været 50 eller 60 pct. af den nuværende. Det skal også med, at disse her produkter jo ikke er skadelige, men er til gavn for den danske og verdens befolkning.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Angående belastningstal ved medlemmerne antagelig, at der allerede i 1994 udkom en rapport, der forsøgte at belyse muligheden for at bruge pesticidernes belastningstal. Det viste sig jo, at det ville være så kompliceret og fyldt med så megen usikkerhed, at man opgav projektet, for der skulle laves målinger på temperaturforskelle, vandmiljøet, giftighed over for mennesker og dyr, modstandskraft og mobilitet i forhold til grundvandsforurening osv., osv. Så det vil ikke være en farbar vej, i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt, og om det nogen sinde bliver det, er nok tvivlsomt.

Dernæst vil jeg godt sige til hr. Aage Brusgaard om den dér plade med DSB og atrazin osv., at selv om DSB har brugt atrazin på baneløselegeme, må man demtere, at det er dem, der har brugt hovedparten. De har jo kun brugt mellem 5 og 8 pct., dengang de anvendte det, frem til op i 1980'erne; resten er brugt hovedsagelig i landbruget.

Samtidig vil jeg godt demtere, i hvert fald at undertegnede har brugt gift i haven, og der er mange andre parcellusejere, der ikke bruger gift i deres have, sådan som hr. Brusgaard antyder.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Jacob Buksti for en kort bemærkning og derefter hr. Jens Vibjerg.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg må indrømme, at jeg på mange måder har det ligesom hr. Martin Glerup. Jeg udmærker mig heller ikke ved at have været på sprøjtekursus. Hvis man ser min have, vil man også se, at den er et udpræget eksempel på, hvad der sker, når det stort set udvikler sig i fri natur.

Men det var slet ikke det. Det, der bragte mig herop, var hr. Brusgaards bemærkninger om, hvorfor man sprøjter, og kravet om, at man